

3. November i Fjor skete der fra Museumsbestyrelsen en Henvendelse til Bygningskommissionen i Randers med Anmodning om at foretage en sagkyndig Undersøgelse. Denne førte til, at Bygningskommissionen opfordrede Museumsbestyrelsen til for det første at foretage en rent foreløbig Afstivning og for det andet at lukke Museet. Der ligger altsaa deri en Paastand om, at der er Fare for ligefrem Sammenstyrtning.

Der blev derefter foretaget en Undersøgelse i Enkeltheder af, hvad der skulde gøres. Det viste sig saa, at Skaden var saa indgribende, at en almindelig Reparation ikke med Nytte kunde gennemføres, der maatte en partiel Ombygning til. Da det var slaaet fast, fik man ganske naturligt den Tanke, at da Bygningen allerede i lang Tid havde været for lille, vilde der her være en god Lejlighed til at foretage en Udvidelse. Paa dette Grundlag blev der saa udarbejdet et Overslag, og man indgik til Ministeriet med et Andragende af 20. Januar 1909 for at faa optaget til Afholdelse paa Tillægsbevillingsloven den Udgift, der var beregnet til Ombygning og Udvidelse, nemlig 54,000 Kr. Dette blev imidlertid afslaaet af Kultusministeriet, idet det for det første blev gjort gældende, at det vel maatte anses for rigtigt, at Staten traadte hjælpende til, men ikke at Staten paatog sig den hele Udgift. For det andet havde Ministeriet Betænkelighed ved at afholde en saadan Udgift paa Tillægsbevillingsloven. Det foretagne Overslag blev saa gennemgaaet med det Maal at stryge alt, hvad det paa nogen Maade var forsvarligt at stryge. Der blev f. Eks. strøget et Varmeapparat og i det hele taget, hvad der ikke var strikte nødvendigt. Paa den Maade fik man Summen bragt ned til 41,600 Kr., og med overordentlige Anstrengelser lykkedes det i Randers fra forskellige Institutioner og private at skaffe Halvdelen, altsaa 20,800 Kr. Man indsendte saa igen et Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, gaaende ud paa, om Ministeriet vilde gaa ind paa, at der paa Tillægsbevillingsloven blev optaget den manglende Sum, 20,800 Kr. Saa vidt jeg ved, er dette Andragende foreløbig ikke besvaret.

Naar jeg i Dag har taget Sagen frem, er det, fordi jeg egentlig havde tænkt mig, at medens Ministeriet maaske stadig vilde have Betænkelighed ved at optage denne Sum paa Tillægsbevillingsloven, vilde der paa det Forslag til Finanslov, vi i Øje-

blikket behandle, findes opført en Sum til det her nævnte Formaal. Det er ikke Tilfældet, og det er overmaade beklageligt. Der er nemlig i og for sig ikke nogen som helst Tvivl om, at Staten er villig til at afholde den Udgift, her er Tale om, og der er heller ingen Tvivl om, at Udgiften i Løbet af en overskuelig Fremtid vil blive absolut nødvendig. I et Tilfælde, hvor en Bygning umiddelbart truer med at styrte sammen, vilde det dog være meningsløs Økonomi at vente, til den virkelig var styrtet sammen og derved komme til at staa overfor et Foretagende, der naturligvis bliver dyrere, end det ellers vilde blive, foruden at det vilde kunne medføre Ulykker. Det forekommer mig derfor, skønt jeg naturligvis som alle andre indrømmer, det er Tider til at spare i og ikke til at komme med Ønsker, der paa nogen Maade kunne opsættes, at det vilde være en daarlig Sparsommelighed at opsætte denne Udgift. Naar det er givet, at Udgiften skal afholdes, og at den i alt Fald ikke bliver mindre, forekommer det mig, at det vilde være det korrekteste og i alle Henseender bedste, om den optoges paa den ordinære Finanslov. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet at søge denne Bevilling sat paa Finansloven ved Ændringsforslag til anden Behandling. Det forekommer mig uheldigt at tænke paa at afholde paa Tillægsbevillingsloven en Udgift, som man i dette Øjeblik kan forudse. Det maa dog være Regelen, at der paa Tillægsbevillingsloven kun afholdes saadanne Udgifter, som komme uventede og ikke kunde forudses, da den ordinære Finanslov forelagdes og var til Behandling.

I det andet Punkt, jeg vil berøre, mødes jeg med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Socialdemokratiets Ordfører, der ved den, om jeg saa maa sige, forrige første Behandling af dette Finanslovsforslag gjorde opmærksom paa, at der ikke fandtes nogen egentlig ny Post til Anskaffelse af rullende Materiel for Statsbanerne. Der er ganske vist opført 4 Millioner, men det er 2den Del af en allerede i Fjor given toaarig Bevilling. Det er fra forskellige Forretningskredse blevet meddelt mig, at Forretningsmænd overordentlig tidt føle, at der er for lidt rullende Materiel paa Statsbanerne, og det er ogsaa en kendt Sag, at til Tider maa Statsbanerne leje fremmed Materiel. Det forekommer mig derfor, at det er uheldigt, at Anskaffelsen af rullende Materiel forsinkes, skønt jeg